

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: sobota, 08, sierpień 2020 09:12

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 655

"System komunikacyjny", o którym mowa w powołanym na wstępie art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, to system dróg publicznych w rozumieniu ustawy o drogach publicznych. Jeżeli zatem istnieje konieczność urządzenia nowych dróg, to tylko jako dróg publicznych. Niedopuszczalne jest więc planowanie powstania, modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji, o którym mowa w art. 15 ust. 2 pkt 10 ww. ustawy, na drogach prywatnych. Tak wynika z wyroku WSA w Krakowie z 30 czerwca 2020 r. sygn. II SA/Kr 33/20.

W części tekstowej zaskarżonego planu miejscowego droga wewnętrzna oznaczona symbolem 1.KDw, miałyby powstać z kilkudziesięciu działek, jako część nieruchomości przyległej i wydzielonej z terenu 1.U/MN. Sąd uznał takie rozwiązanie za niedopuszczalne, z uwagi na brak podstawy prawnej do wyznaczania dróg wewnętrznych, na działkach prywatnych. Za pozbawiony racji Sąd uznał zawarty w odpowiedzi na skargę argument, iż "możliwość realizacji tej drogi uzależniona jest od porozumienia się i zgody właścicieli sąsiadujących nieruchomości, a przy braku zgody, przed sądem powszechnym można żądać ustanowienia służebności drogi koniecznej." Tymczasem rozwiązania planistyczne zawarte w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego winny być efektywne. Rozwiązania te powinny zatem też zapewniać realnie skomunikowanie działek budowlanych z drogą publiczną. Przy występującej znacznej ilości nieruchomości mających tworzyć sporną drogę, rzeczywista możliwość porozumienia się ich właścicieli, i w efekcie realizacji przedmiotowej drogi – może okazać się czysto hipotetyczna i iluzoryczna.

Wyrok jest nieprawomocny.

Źródło: [CBOSA](#)